

assaigs, han pres una florida extraordinària, i avui es batalla per la cultura mercantil amb el convencement de què és indispensable per a fer-nos econòmicament forts, com ho prova l'existència de Facultats de Comerç, és a dir, d'institucions d'educació comercial superior, diversament denominades, a Londres, Califòrnia, Xicago, Gant, Lieja, Madisson, Birmingham, Lovaina, Zuric, Brussel·les, Buenos Aires, Lisboa, Colònia, Boston, Manheim, Manchester, Roma, Berlin, Milà, Francfort, Sant Gall, Vienna, Leipzig, Aquisgran, Madrid, Bilbao i Barcelona.

Altra de les causes provocadores del desdeny amb què entre alguns elements es mira la cultura mercantil, és un generalitzat concepte social i professional del comerç, que fa que per a molts es pugui encara definir simplement «com un mitjà o procediment per a fer fortuna».

Aquí radica l'obstacle que majors dificultats oposa a l'ensenyament tècnic del comerç, doncs *veient*, amb aquesta tremenda força que l'exemple té en els esperits simples, que no és necessari per a aconseguir el que estimen objecte únic del comerç la cultura general i especialitzada, sense distingir de temps ni de circumstàncies, no senten cap interès en obtenir-la.

Una tal concepció del comerç és massa estesa per a que no s'imposi la necessitat de suscitar una reacció contra d'ella. En totes les professions és cosa general admesa que tenen una finalitat social independent del benefici particular que els seus exercents tractin d'obtenir-ne: aixís es pensa del metge, de l'arquitecte, etcètera, i sobretot, i això és el més important, aixís pensen el metge, l'arquitecte, etc. En el comerç, pel contrari, la funció social està obscurida pel mòvil del lucre, no sols en el concepte públic vulgar, més inclús en els seus professionals.

Això fa que l'afany de millora de les aptituds professionals, de sumar descobriments, innovacions i reformes, que, amb independència de l'esperó del guany, senten el metge, l'arquitecte, etc., encara que sigui sense volguer o amb certa inconsciència, estigui escassament desenvolupat en el comerciant de formació espanyola.

Diem que cal reaccionar contra tan mesquina concepció i proclamar que el comerç compleix una funció social importantíssima, que en ella mateixa troba la seva finalitat i raó d'ésser, i que és aquesta condició la que l'eleva a l'altura de qualsevol altra categoria de funcions socials i reclama dels seus professionals una formació anàloga a la dels demés.

J. CACHOT TORROJA

HORA BAIXA

*El paisatge és ple de melanconia.
Cap remor pertorba la gran soledat.
El sol s'ha aclucat, quan la lluna exia
com un blanc plomall, en la immensitat.
Tot s'empal·lideix en dolça agonia
sota el gran misteri de la fosquedat;
i l'ànima fuig presa de follia,
ressercant la joia d'una claredat.*

*Calma i quietud imperen arreu;
i en mig del silenci, la trèmula veu
del vell cloquer filtra's en l'atzú infinit.*

*Les ombres s'estenen pels llargs caminals,
i la claror lívida dels mons siderals
és subtil rialla qu'excel·leix la nit.*

RICARD BALLESTER